

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 7. Fructus Talionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52346)

bantur: vt enim qui nos docuit sagittare, non vetuit jaculari, sed vetuit, ne aberremus a scopo: ita non est interdicta punitio, sed in tempore, & aptè facienda. Ex quibus intelligimus, legem TALIONIS à Christo non fuisse sublatam, si iusta & illi ipsi, in quem vindicta stringitur, aut certè alijs, vtilis causa subest; quamuis interea legem illam perficiens, nos ita voluerit animo esse ad omnes iniurias præparato, vt non solùm non simus similes insanis, quorum *cùm in animum ira incidit, velut saua tempestas, tantos excitat fluctus, vt statum mentis immutet, ardescant oculi, os tremat, lingua titubet, dentes concrepent, alternis vultum maculet nunc suffusus rubor, nunc pallor albescens*: verùm etiam, vt alterã atque tertiam, & quartam plagam Spartana, immò Christiana nobilitate, patientia, & constantia excipiamus.

Lactant.
lib. de ira
Dei, c. 5.

§. VII.

Fructus Talionis.

Interim, quidquid sit de *talione*, quam vel iure nostro petere; vel cum merito remittere possumus; illud tamen duplicem parit in hominibus fructum, quòd DEVS plerumque soleat *lege talionis* plectere damnatos iniuriarum. Primùm enim qui nouit
justissi-

justissimum mundi iudicem nihil mali impunitum relinquere, & verò etiam par pari referre, non solum non offenditur, quasi nulla sit iustitia mundum administrans; sed libenter quoque; DEO relinquit ultionem, quam & certam scit esse, & culpæ sufficientem. Deinde accurata talionis expectandæ consideratio, facit magis, quàm vlla alia res, malos & ad offendendum pronos, iniurijs abstinere. *Quotusquisq; reperietur, ait Tullius, qui impunitate proposita, abstinere possit iniuria? Impunitas peccandi maxima est illecebra: pœna igitur medicina. At pœna talionis convenientissima; quia, ob æqualitatem, iustitiæ maximè conformis, eique cui infertur vel idcirco molestissima, quia per eam patitur, quod ipse alteri, tamquam maximè molestum intulit. Cantharides & scorpij in se circumferunt sui veneni remedium; ita & ipsi peccato inest sua pœna suppliciumque, si redeat in authorem; qui, si volet providere, eam ipsam pœnam vertere potest in medicinam; dum enim metuit iniurias pati, cauet eas facere, quas haud ambigè cogitat in caput suum reuersuras. Interrogatus aliquando Solon, *Quanam ratione nullum in urbe scelus perpetraretur?* re-*

spondit:

Cic. lib.
3. de offic.

Stobæus
ser. 41.

Spondit: Si tam indignarentur illi, quibus non est facta iniuria, quam quibus facta est. Certè plerique grauissimè sentiunt ea, quæ contra se dicta, aut facta sunt, etiamsi leuissima sint re ipsa; at ea, quæ etiam atrociter in alios geruntur, nihili æstimant, hinc neque impediunt, etsi ex officio obstricti punire deberent; impedituri vtique, & punituri, si eorum *cor vnum, & anima vna* esset cum illis, sentirent enim tamquã sibi illatum malum, quorum enim vna est anima, vnus est sensus: neque secus, quod peccaretur, vindicarent, atque sibi factum, si *proximum diligere*, sicut *semetipsos*. Quia igitur nostra magis sentimus, quàm aliena, si nos ipsa iniquitas non cohibet ab iniuria alijs offerenda, saltem frenum habebimus, si in malis timeamus; stimulum, si in bonis speremus *talionem*.

Ae. 4. 32.

Matth. 5.
43.

CAPVT III.

Etiã virtutibus, & bonis operibus suam esse talionem.

§. I.

Talio bonorum à Christo promissa.

Psal. 36.
27.
Matth. 7.
2.

Ita & virtutum Magister Christus, vt nos eodem verbo doceret, & *declinare à malo, & facere bonum*, velut